

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologiae Mysticae Sive Exercitiorum Spiritualium Admodum Reverendi Patris P. Aloysii Siderei, Alias Vincentii Caraffa, Societatis Iesv Praepositi Generali, Tomvs ...

ex Italico Latino recenter idiomate opera et studio fidelissimi cuiusdam
interpretis donatus

Peregrinus terræ. Fascicvlvs Myrrhæ Siue Considerationes Variæ Super
Plagas Et Vulnera Christi D.N. Itinerarium. Seraphinus. Civis coeli

Caraffa, Vincenzo

Coloniae Agrippinae, 1660

Amor Desiderij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49469](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49469)

Uoire me cum sine meo. Amat oculus lucem, uisus sonum: sic ego amo Deum meum. Et si rationem huius, en eam in promptu. Obiectum amoris non est tantum bonum, sed bonum conueniens bonum possessum. Ideo non solum cupio meum, sed unionem cum Deo, Deum unitum possessum.

Habet porro hęc Unio tres condiciones. Est enim quia dat vitam animę: est *supernaturalis*, quia vita divina: est *beata*, quia anima sic unita non querit aliam, quod cupiat; est *abunde satiata*, ut amplius desiderate non possit.

Sed altius erigamus cogitationes: ascendamus in celum, & queramus ex Apostolo, qualis sit illius Responso digna tali sapientiã, doctrina digna talitate. Nam qui adheret Deo, unus Spiritus est. Non sunt duo Spiritus uniti, sed Spiritus unum cum Deo. Gratiis tibi, Prædicator veritatis, est ipsissimum, quod querebam, fieri unum Deo meo. Amo uniti, amo unionem, amo unum. Hoc est totum, quod desidero: non sit aliud me quam Deus; totum sit Deus; vel Deus per esse, vel Deus per participationem: vel Deus per rationem, vel Deus per gratiam.

CONSIDERATIO XII

AMOR DEI,

Amor Desiderij.

Veniunt simul in Scholam Amoris. *Amor desiderij.* Qui amat, desiderat: & qui desiderat, credit. O Fides Dei, o Visio clara Dei! illa sit in usu, hæc in desiderio: illa est meritum, hæc præmium: illa est terminus, illa mediũ, hæc finis. *Credis, ut visis; id, quod credis. Post tenebras spero lucem.* Labitur post obliuiscitatem fidei, claritatem visionis beate.

del quibus intrabit in sanctuarium tuum, ad consideran-
 potentias tuas, nisi tu aperias? (S. August. serm.)
 tua potentia intrare in Sancta Sanctorum ad conspicien-
 dum magnitudinem tuam, nisi tu ipsemet adjuves, &
 portam vitæ aperias? Surge Domine, propera, & veni,
 ut elucem me de isto carcere, ad confitendum nomini tuo,
 ut goremur in lumine tuo. Noli morari Domine:
 ecce anima mea captiva in carcere corporis huius: po-
 tentia brachio libera illam, ac trahere ad te. O fons vita,
 fons aquarum viventium, quando veniam, ut satiem ex
 misericordia tua sitim meam? Sitio, Domine: fons
 caritatis, iacta me. Putasne videbo diem illum, diem, in-
 quam iucunditatis & lætitiæ: diem, quam fecit Dominus,
 ut lætemus, & lætemur in ea?

CONSIDERATIO XIV.

AMOR DEI.

Amor Complacentiæ.

Clamans gaudet bonis amici, filius Patris, & servus
 fidelis Domini sui; etiam anima gaudere debet
 magnitudine Dei sui. O quis mihi det, Deus meus,
 ut in te mihi complacem; quantum deberem, & vel-
 lem. Placet mihi, quod sis, ille quies, & quod aliud
 esse non possis, quæmes: quia in te est idem posse, & esse:
 in te solo quidquid esse potest, hoc est.

Gaudeo, quod sis infinitus, æternus, & immensus
 in omnibus tuis perfectionibus: quia omnes sunt in
 summo gradu, semper & in omni loco. Infinitus,
 æternus, & immensus es in tua Potentia: infinitus,
 æternus, & immensus in tua Sapientia: infinitus, æter-
 nus, & immensus in tua Bonitate: & sic in omnibus aliis
 perfectionibus.

Si tua magnitudo est infinita: debet etiam compla-
 centia, & gaudium meum in te esse infinitum. Gaudeo
 quia de gaudio tuo, gaudio infinito, júbilo æterno,
 gaudio sumens.

Rogo